

[Nyrup Rasmussen]

sprog? Det, jeg da spørger ministeren om til ministerens overvejelse, er: Var det ikke hensigtsmæssigt, at vi prøvede gennemgribende at vurdere, hvordan samfundets ressourcer egentlig er fordelt i forhold til de tunge europæiske områder og de nye østeuropæiske aktiviteter?

Var det ikke en idé på samme måde at overveje, om det ikke havde værdi at udvide den nugældende eksportkreditgarantiordning, som vi jo som led i det internationale samarbejde bl.a. har i Danmark? Vi har to sektioner, hvad ministeren er bekendt med, en industrisektion og en ulandssektion, populært sagt. Var det ikke muligt, at vi prøvede at overveje, hvordan vi kunne hjælpe danske virksomheder mere aktivt ind på de østeuropæiske markeder? Det har intet med snæver styring at gøre. Det har tværtimod noget at gøre med en bedre og konstruktiv indsats for en fornuftig industriel og beskæftigelsesmæssig udvikling.

Og må jeg så sige om kommuner og amter: Det, vi Socialdemokrater foreslår, er naturligvis ikke, at man skal dyrke dyre skattekroner og sætte produktion i gang, som konkurrerer med gode, fornuftige private virksomheder. Det, vi foreslår, er noget andet. Det er, som hr. Larsen-Ledet var inde på, nye udviklingsselskaber, nye fornuftige serviceordninger i forhold til det lokale erhvervsliv, nye iværksætterhuse, kort sagt et bedre samspil i regionerne mellem offentlige og private aktiviteter til gavn for begge parter.

Hvorfor kunne vi ikke meget mere aktivt udnytte vor viden, vor lovgivning, vore krav om renere teknologi, vore krav om bedre vandmiljø, vore krav om rensningsanlægs fremtidige indretning, til fornuftig systemeksport? Hvorfor kunne samfundet ikke meget mere direkte gå ind og hjælpe til med, at vore kraftvarmeværker, den megen viden, vi har på naturgasområdet og på en række andre felter, kunne fremmes yderligere i forhold til det nye Østeuropa?

Når ministeren siger, at markedsudviklingsordningen har vi ikke længere råd til, for den koster, vil jeg gerne spørge: Er ministeren bekendt med, hvor meget den nye markedsudvikling egentlig har kostet det danske samfund? Og er det ikke sådan, vil jeg også gerne spørge ministeren, at stort set alle andre EF-lande i dag inklusive de nordiske lande har fornuftige markedsudviklingsordninger præcis som det, vi har haft i Danmark?

Jeg skal også spørge ministeren: Er det ikke sådan, at usikkerheden, forandringen og fornyelsesbehovet i vore virksomheder er så massivt, at hvis vi skal fremme den dynamik, der er i de små virksomheder, så bør det offentlige naturligvis med samme argumenter som dem, vi brugte og bruger i finansredegørelse og i erhvervspolitiske redegørelser fra forgangne industriministre, tage den aktivitet op igen?

Vi skal efter Socialdemokratiets bedste opfattelse og efter Industriministeriets bedste opfattelse – i hvert fald for halvandet års tid siden – af samme årsager, som vi skal føre en aktiv uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik, naturligvis føre en aktiv erhvervs politik i det ramme-forløb og på den måde, som her er skitseret.

Jeg håber, man forstår, at samarbejdet på virksomhederne, samspillet mellem uddannelse, erhvervs politik, investerings politik og aktiv erhvervs- og eksportindsats er fire strenge, som forudsætter, at det offentlige har en dynamisk lovgivning, der kan fremme den indsats.

Vi må ikke være naive. Vi må ikke tro, at Danmark er den klogeste inden for EF-området, at Danmark kan optræde med effekt som en lille politimand, der kan fortælle, hvordan de store stater Frankrig, Tyskland, Holland, Belgien og andre skal indrette sig. Det er nu en gang ikke sikkert, at den vej, der hedder »den totale afskaffelse af aktiv industri politik i Danmark«, er den klogeste i et samfund, som har så stærkt brug for, at den økonomiske tilvækst bliver stærkere end i landene omkring os.

Lad os da bruge foråret 1990 til fornuftig eftertanke med hensyn til, hvordan vi kan løse disse strukturproblemer, som vi jo alle i grunden godt ved står lige foran os.

Grove (KF):

På regeringspartierne vegne vil jeg gerne sige, at vi synes, finansloven for 1990 er et godt grundlag for erhvervslivets forberedelse til at træde ind i det indre marked. Vi er tilfredse med det forlig, vi fik også med Fremskridtspartiet på det område. Allerede nu er regeringen i gang med arbejdet på den næste finanslov, som selvfølgelig skal udbygge og forbedre erhvervslivets muligheder for at indtræde i det indre marked, og det bliver selvfølgelig med mange ting, både en stram offentlig udgiftspolitik og andre ting, som der er peget på også i Fremskridtspartiets dagsorden.